

Parlamentul României Camera Deputaților

INTERPELARE

Adresată: Domnului Radu-Dinel MIRUȚĂ, Ministrul interimar al Transporturilor și Infrastructurii

De către: Doamna Raisa ENACHI, Deputat, circumscripția electorală nr. 39, Vaslui

Obiectul interpelării: Situația drepturilor salariale neachitate celor aproximativ 1.550 de salariați ai CFR Marfă și măsurile concrete pentru recuperarea integrală a acestora

Domnule ministru interimar,

Aproximativ 1.550 de salariați ai Societății Naționale de Transport Feroviar de Marfă „CFR Marfă” S.A. nu și-au primit salariile de mai multe luni, situație semnalată public de organizațiile sindicale reprezentative. Potrivit informațiilor făcute publice în septembrie 2026, drepturile salariale neachitate se acumulează începând cu luna mai, iar salariații nu au, în prezent, un calendar cert și transparent pentru recuperarea integrală a sumelor datorate.

Situația este cu atât mai gravă cu cât nu vorbim despre beneficii facultative sau despre plăți a căror acordare poate fi lăsată la discreția angajatorului, dar despre drepturi bănești izvorâte din raporturi de muncă în care salariații și-au executat obligațiile contractuale. Salariul reprezintă contraprestația muncii prestate. Atunci când munca este prestată și acceptată, iar remunerația aferentă nu este achitată la termen, consecințele financiare sunt transferate asupra salariatului și familiei sale, deși acesta nu controlează deciziile economice, financiare și manageriale ale angajatorului.

Salariaților CFR Marfă li s-au cerut, în mod legitim, competență profesională, disciplină și responsabilitate pentru desfășurarea transportului feroviar de mărfuri. Ei au continuat să își îndeplinească atribuțiile într-o societate aflată într-o situație financiară gravă, fără ca deciziile care au condus la acumularea datoriilor și la degradarea situației economice a companiei să fi fost adoptate de aceștia. Nu salariații au stabilit strategiile economice ale companiei, nu ei au administrat patrimoniul, nu ei au negociat contractele și nu ei au exercitat atribuțiile de conducere, administrare sau supraveghere. În consecință, este profund problematic ca efectele unor decizii manageriale și instituționale să fie suportate, în primul rând și în mod direct, de cei care și-au executat obligațiile de muncă.

În același timp, este necesară o delimitare juridică riguroasă între răspunderea patrimonială a societății și responsabilitatea autorităților publice sau a persoanelor care au exercitat atribuții de conducere, administrare, supraveghere ori reprezentare a intereselor statului. Calitatea statului de acționar nu trebuie confundată automat cu asumarea tuturor obligațiilor patrimoniale ale unei societăți distincte juridic, dar ea impune autorităților competente obligația de a explica ce măsuri au fost luate pentru protejarea interesului public și pentru evitarea transferării disproporționate a costurilor eșecului managerial asupra salariaților.

Mai mult, statul, prin Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, trebuie să explice ce soluții juridice și financiare sunt avute în vedere pentru ca drepturile salariale să fie recuperate în cel mai scurt timp posibil.

Deputat de Vaslui, Raisa ENACHI

Palatul Parlamentului, str. Izvor nr.2-4, sect.5, București, e-mail: raisa.enachi@cdep.ro

În acest context, este relevant faptul că, la 9 septembrie 2026, Camera Deputaților nu a adoptat modificarea propusă a Legii nr. 200/2006 privind Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, proiect care fusese prezentat public drept una dintre soluțiile avute în vedere pentru situația angajaților CFR Marfă. Potrivit datelor comunicate public, proiectul a întrunit 129 de voturi pentru, 70 împotrivă și 38 de abțineri, insuficient pentru adoptare. Or, în condițiile în care această soluție legislativă nu a fost adoptată, este cu atât mai necesar ca Ministerul Transporturilor și Infrastructurii să prezinte public și Parlamentului care este alternativa concretă pentru plata drepturilor salariale restante.

Totodată, cadrul legal privind Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale prevede mecanisme pentru plata anumitor creanțe salariale în cazul angajatorilor aflați în procedura insolvenței, în condițiile stabilite de lege. Prin urmare, este necesar să fie clarificat dacă, în cazul salariaților CFR Marfă, sunt îndeplinite condițiile legale pentru accesarea acestui mecanism, care sunt impedimentele existente și ce demersuri au fost întreprinse pentru valorificarea drepturilor salariaților.

De asemenea, situația juridică a CFR Marfă impune transparență. În septembrie 2026, societatea a formulat o nouă cerere de deschidere a procedurii simplificate de faliment, după ce o solicitare anterioară fusese respinsă, iar în evidențele publice figurează litigii și dosare în materia falimentului în care CFR Marfă are calitatea de debitor. Această situație nu poate conduce însă la tratarea drepturilor salariale ca pe o problemă secundară. Procedurile de insolvență și faliment au propriile reguli privind creanțele și ordinea de distribuire, dar autoritățile competente trebuie să explice salariaților, în termeni concreți și verificabili, când, prin ce mecanism și în ce cuantum își vor recupera drepturile bănești pentru munca deja prestată.

În aceste condiții, vă solicit să răspundeți punctual următoarelor întrebări:

1. Care este valoarea totală, actualizată la data formulării răspunsului, a drepturilor salariale neachitate celor aproximativ 1.550 de salariați ai CFR Marfă și cum se defalcă această sumă pe luni, categorii de drepturi salariale și structuri teritoriale sau funcționale ale societății?
2. Care este mecanismul juridic și financiar concret identificat de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii pentru achitarea integrală a drepturilor salariale restante și care este sursa de finanțare avută în vedere?
3. Ce demersuri au fost întreprinse pentru ca salariații CFR Marfă să beneficieze, în condițiile legii, de mecanismele prevăzute de Legea nr. 200/2006 privind Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale și, în cazul în care aceste mecanisme nu sunt aplicabile, care sunt impedimentele juridice concrete?
4. Care este termenul estimat de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii pentru achitarea integrală a drepturilor salariale restante și există un calendar oficial de plată, cu termene și responsabilități exact stabilite?
5. Ce măsuri a întreprins Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, în calitate de autoritate publică responsabilă de coordonarea și exercitarea drepturilor statului în raport cu societățile din domeniul său de competență, pentru protejarea drepturilor salariaților CFR Marfă?
6. Care sunt persoanele și structurile din cadrul CFR Marfă care au avut, în perioada în care s-au acumulat restanțele salariale, atribuții privind aprobarea, dispunerea și efectuarea plăților salariale, precum și ce verificări administrative, financiare sau de altă natură au fost efectuate cu privire la cauzele acumulării acestor restanțe?
7. Au fost identificate eventuale situații de neîndeplinire a atribuțiilor de către membrii organelor de conducere, administrare sau supraveghere ale societății și, în caz afirmativ, ce măsuri au fost dispuse sau sesizări au fost formulate de autoritățile competente?
8. În ce măsură Ministerul Transporturilor și Infrastructurii consideră că actuala procedură juridică privind CFR Marfă poate conduce la recuperarea integrală și într-un termen rezonabil a creanțelor salariale și ce măsuri suplimentare intenționează să adopte pentru a evita ca salariații să suporte, în mod disproporționat, consecințele situației financiare a societății?

9. Ce soluții legislative, administrative sau financiare intenționează Ministerul Transporturilor și Infrastructurii să propună, având în vedere că soluția legislativă discutată în Parlament la 9 septembrie 2026 nu a fost adoptată?

Solicit ca răspunsul să fie transmis în scris și să cuprindă, în măsura în care legislația privind protecția datelor cu caracter personal permite, următoarele: valoarea totală a creanțelor salariale restante; defalcarea acestora pe luni și categorii de drepturi; numărul exact al salariaților afectați; situația juridică actuală a creanțelor salariale în cadrul procedurii judiciare aplicabile; mecanismul juridic identificat pentru plata acestora; sursa sau sursele de finanțare avute în vedere; calendarul estimat al plăților; măsurile întreprinse de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii; rezultatele verificărilor privind cauzele care au condus la acumularea restanțelor; eventualele măsuri de răspundere dispuse, cu indicarea temeiului juridic.

Nu solicit nominalizarea publică a salariaților și nici comunicarea unor date cu caracter personal care nu pot fi divulgate potrivit legii. Solicit însă ca datele financiare și administrative să fie prezentate într-o formă suficient de detaliată pentru a permite Parlamentului să verifice dacă drepturile salariale sunt efectiv recunoscute, cuantificate și urmărite în vederea plății.

Domnule ministru interimar, problema celor aproximativ 1.550 de salariați ai CFR Marfă nu poate fi redusă la o simplă dificultate contabilă a unei societăți aflate într-o situație financiară gravă. În spatele fiecărei creanțe salariale se află o persoană care și-a îndeplinit obligația de muncă și care trebuie să își poată exercita efectiv dreptul de a fi remunerată pentru munca prestată. Salariații nu au adoptat deciziile economice care au condus la situația actuală, nu au administrat patrimoniul societății și nu au stabilit politicile care au determinat acumularea datoriilor, ei nu pot deveni variabila de ajustare a unui eșec managerial sau instituțional.

Statul nu poate fi ținut automat, în calitate de acționar, la plata tuturor obligațiilor unei societăți distincte juridic, dar statul nu poate nici să rămână indiferent atunci când aproximativ 1.550 de oameni care au muncit pentru o companie controlată de stat rămân fără salariile cuvenite și fără o perspectivă clară asupra recuperării acestora.

Adevărata măsură a responsabilității publice nu este capacitatea de a explica de ce o problemă este dificilă, dar capacitatea de a identifica o soluție legală, finanțabilă și verificabilă pentru oamenii afectați. Munca prestată trebuie plătită. Drepturile salariale trebuie recunoscute și recuperate. Iar atunci când deciziile de administrare au produs consecințe grave, răspunderea trebuie analizată și individualizată potrivit legii, nu transferată asupra celor care și-au îndeplinit obligațiile de muncă.

Solicit comunicarea unui răspuns scris, structurat și clar, pentru fiecare întrebare formulată.

Cu respectuoasă considerație,

RAISA ENACHI

Deputat de Vaslui